

Arrest

nr. 279 180 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 bus 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische etnie, geboren op (...) in het dorp Samtredia. In 2012 leerde u uw echtgenoot Irakli B. (...) kennen en ging u met hem samenwonen in Tbilisi. Samen hebben jullie twee kinderen: Giorgi B. (...), geboren op (...) in Tbilisi, en Mariam B. (...), geboren op (...) in Tbilisi. U bevindt zich hier in België met uw twee kinderen, uw man verblijft in Tbilisi. U kampt met gezondheidsproblemen waardoor u tot de eerste graad invalide was van 2008 tot 2013. U lijdt aan lymfostase en elefantiasis waardoor u problemen heeft aan uw benen. Wegens de oorlog in 2008 had u geen toegang tot een medische behandeling. Vanaf 2013 kreeg u wel een medische behandeling en toen trad er verbetering op in uw fysieke situatie waardoor u in staat was te gaan werken, wat voordien voor u niet mogelijk was.

U verklaarde dat u in Georgië het slachtoffer was van ernstig huiselijk geweld door uw echtgenoot Irakli. Hij dronk vaak en was meermaals veroordeeld tot een gevangenisstraf wegens hooliganisme, slagen en verwondingen, en diefstal en beroving. In totaal zou hij doorheen zijn leven zo'n 17 jaar in de cel doorgebracht hebben. Toen u hem leerde kennen kwam hij pas vervroegd vrij uit de gevangenis. Toen u zwanger was van jullie oudste kind sloeg hij u voor het eerst. Sindsdien sloeg hij u en uw kinderen regelmatig, vooral uw zoontje Giorgi kreeg het zwaar te verduren. Van 2014 tot 2016 zat uw man in de cel omdat hij veroordeeld was voor hooliganisme. Zodra hij weer op vrije voeten was trok hij bij u in en na drie dagen vatte het huiselijk geweld tegen u en uw kinderen opnieuw aan. Uiteindelijk overtuigde uw nicht u om van uw man weg te vluchten en samen met uw kinderen het land te verlaten. U vertelde aan uw man dat u samen met uw kinderen uw moeder wilde bezoeken die in Turkije werkt. Uw man stond dit toe op voorwaarde dat u eerst met hem huwde, zodat u van hem een volmacht verkreeg om met de kinderen naar het buitenland te vertrekken. Jullie huwden officieel op 25 februari 2019.

Uw broer regelde voor u vliegtickets naar Duitsland in plaats van naar Turkije en op 15 maart 2019 nam u met uw kinderen het vliegtuig naar Duitsland zonder dat uw man op de hoogte was van uw werkelijke bestemming. Twee weken na uw vertrek kwam uw man te weten dat u niet naar Turkije was gegaan, waarop hij uw vader en uw broer bedreigde. In Duitsland diende u een verzoek om internationale bescherming in, maar omdat er in het opvangcentrum ook een vriend van uw man verbleef durfde u aan de Duitse asieldiensten niets vertellen over uw werkelijke asielmotieven. U stelde enkel dat u omwille van economische redenen bescherming verzocht en zei dat uw man van plan was jullie te vervoegen in Duitsland. Uw asielerzoek in Duitsland werd afgewezen en vervolgens reisde u door naar Nederland, waar u in augustus 2019 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. Hier vertelde u wel over het huiselijke geweld, maar omdat u te laat was bij de zitting over uw asielerzoek werd ook dit afgewezen. Vervolgens reisde u op 16 oktober 2019 samen met uw kinderen naar België, waar u op 21 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Inmiddels probeert u met hulp van uw Belgische advocaat uw echtscheiding van Irakli te regelen.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: twee psychologische verslagen van klinisch psychologe Mieke G. (...) over uw zoontje Giorgi, d.d. 21 december 2020 en 20 november 2021; twee psychologische verslagen van klinisch neuro-psychologe Ellen S. (...) over uzelf, d.d. 17 maart 2021 en 22 november 2021; een verslag van het CLB over de ontwikkeling van Giorgi op school in België, d.d. 29 april 2021; een kopie van uw Georgische huwelijksakte, d.d. 17 januari 2022, en een kopie van de geboorteakte van Giorgi.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uw advocaat haalde aan dat u een kwetsbaar profiel heeft en dat u sinds 20 januari 2020 door een psycholoog opgevolgd wordt wegens symptomen van PTSS. De symptomen zijn angst, slaapstoornissen, apathie, en ook verschillende depressieve symptomen. Hij stelde dat u erg zenuwachtig was voor uw persoonlijke onderhoud en de nacht ervoor amper geslapen had en dat u op de dag van uw persoonlijke onderhoud al vroeg aanwezig was. U moest evenwel wegens laattijdigheid van de tolk twee uur wachten alvorens uw persoonlijke onderhoud kon starten, wat volgens uw advocaat onvermijdelijk een impact heeft gehad op uw verklaringen en het ophalen van herinneringen heeft bemoeilijk (zie e-mail advocaat d.d. 1 februari 2022, stuk 5). Nochtans maken de psychologische verslagen die u neerlegde en waarin sprake is van PTSS in uw hoofd geen gewag van eventuele geheugen- of concentratieproblemen. De verklaringen die u zowel bij de DVZ als het CGVS heeft afgelegd, indiceren bovendien dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Ondanks dat u inderdaad twee uren gewacht hebt voor de aanvang van uw persoonlijke onderhoud vertelde u bijvoorbeeld vlot over uw familie (CGVS p.3-9) en uw activiteiten in Georgië (CGVS p.9), de evolutie van uw medische situatie (CGVS p.10), de ontwikkeling van uw relatie met Irakli en het huiselijke geweld dat hij pleegde (CGVS p.12-15), waarbij u de zaken chronologisch uiteenzette met vermelding van doorleefde details, plaats- en persoonsnamen en data. Er blijkt aldus nergens dat er zich tijdens de gevoerde gesprekken problemen in die zin zouden hebben voorgedaan die het voor u moeilijk of onmogelijk maakten om uw motieven uiteen te zetten. Bovendien dient opgemerkt dat u, op de vraag of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud af te leggen, bevestigend antwoordde (CGVS p.3). Ook had u bij DVZ verklaard dat uw psychologische problemen geen impact zouden hebben op het interview (zie document DVZ Beoordeling bijzondere procedurele noden).

Om desondanks op passende wijze tegemoet te komen aan eventuele kwetsbaarheden in uw hoofd werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen.

U vertelde over het huiselijk geweld dat u en uw kinderen hebben ondergaan door uw echtgenoot en waarvoor u besloot Georgië samen met uw kinderen te ontvluchten (CGVS p.12-15). U stelde evenwel ook dat u nooit klacht hebt ingediend tegen uw man en dat u zich hierover ook nooit geïnformeerd heeft. Er is nooit politie tussengekomen en u wilde ook zelf de politie niet oproepen bij deze geweldsfeiten. Voorts hebt u nooit hulp ingeroepen van organisaties die vrouwen die lijden onder huiselijk geweld zouden kunnen bijstaan en hebt u ook geen weet van het bestaan van dergelijke ngo's. U hebt nooit geïnformeerd naar shelters of opvangtehuizen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Evenmin hebt u geïnformeerd naar het bestaan van een telefonische hulplijn voor personen in uw situatie. Ter verklaring voor uw stilzitten hieromtrent haalde u aan dat bescherming zoeken toch geen zin had en dat het de situatie enkel en alleen zou verergeren. Uw man zou nog bozer worden, hij zou zich richten op uw kinderen omdat hij wist dat dit voor u het pijnlijkste was, en hij was helemaal niet bang om opnieuw in de gevangenis te belanden (CGVS p.15).

Echter, uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

Officiële statistieken tonen verder aan dat huiselijk geweld in Georgië jaar na jaar een van de meest geregistreerde misdrijven is en voornamelijk laaggeschoolde vrouwen (zonder of met een laag inkomen) treft. Sinds 2018 hebben de Georgische autoriteiten verschillende maatregelen getroffen om beter te reageren op situaties van (huiselijk) geweld tegen vrouwen. Zo bestaat er een mensenrechtendepartement in het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken. De voornaamste doelstelling van dit departement is garanderen dat (onder meer) het onderzoek in situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen efficiënt verloopt. Verder zijn gespecialiseerde openbare aanklagers verantwoordelijk voor feiten van (huiselijk) geweld tegen vrouwen af te handelen en bestaat er sinds september 2018 een vragenlijst voor politieagenten om het risico te kunnen inschatten in dergelijke situaties. De wet voorziet voorts in tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Die maatregelen omvatten opvang voor slachtoffers en een contactverbod voor daders. In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Daarnaast zijn er opvangtehuizen met een (weliswaar beperkt) aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vier van de tien regio's in Georgië.

In juni 2019 keurde het parlement wijzigingen goed voor de wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. De wet moedigt een preventieve aanpak aan om het gedrag van geweldplegers te corrigeren en recidivisme te beperken. Steeds meer mensen dienen klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld. Het verhoogde aantal maatregelen om slachtoffers te beschermen, alsook het feit dat er meer bekendheid is rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld, draagt hiertoe bij. Volgens ngo's gingen ordehandhavers en procureurs in Tbilisi in 2018-2019 professioneler om met zaken van huiselijk geweld. In deze periode zaten veel meer daders in voorlopige hechtenis in vergelijking met de jaren daarvoor.

Tijdens de coronapandemie stijgt het aantal incidenten van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen aanzienlijk. De autoriteiten ontwikkelden een applicatie om huiselijk geweld en gendergerelateerd geweld te bestrijden tijdens de coronacrisis en informeerden de bevolking hierover via een sms in het Georgisch, Azerbeidzjaans en het Armeens.

Niettegenstaande de ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld nadat zij een vluchthuis hebben verlaten problematisch is, er nood is aan meer coördinatie tussen verschillende actoren die slachtoffers van geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden, inbreuken op een contactverbod nog onvoldoende worden opgevolgd en er sprake is van een selectieve aanpak van de wanneer de geweldplegers invloedrijke personen zijn, kan er evenwel niet gesteld worden dat

bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in het algemeen niet voorhanden zou zijn. Verzoekster dient dan ook aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat zij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van haar nationale autoriteiten of dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Er dient echter opgemerkt te worden dat u geen enkele stap hebt ondernomen om bescherming te verkrijgen. Het CGVS erkent dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld, die kunnen kampen met trauma's omwille van het fysiek en/of emotioneel geweld dat ze hebben ondergaan, niet evident kan zijn om de stap te zetten om bescherming te zoeken. Omwille van de specifieke omstandigheden in uw hoofde kan er echter van u worden verwacht dat u stappen zou hebben ondernomen, en in de toekomst kan ondernemen, om in Georgië bescherming te krijgen. U kan bovendien niet aannemelijk maken waarom de Georgische autoriteiten in uw situatie onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen. In die zin dient er gewezen te worden op uw verklaring dat uw man in het verleden reeds meermaals veroordeeld werd voor misdrijven van allerlei aard zoals hooliganisme, diefstal en slagen en verwondingen. Hij werd vijf keer veroordeeld waarbij hij vier keer een gevangenisstraf opgelegd kreeg. Hij zou doorheen zijn levensloop zo'n zeventien jaar in de cel doorgebracht hebben en zat ook tijdens jullie relatie van 2014 tot 2016 een celstraf uit waarbij hij uiteindelijk wegens amnestie vervroegd vrijkwam (CGVS p.13-14). Hieruit blijkt dan ook dat uw man geen onbekende was voor het gerecht en dat het Georgische politionele en gerechtelijke apparaat er niet voor terugdeinsde om uw man aan te klagen, aan onderzoek te onderwerpen en effectief te bestraffen. Zijn gerechtelijke verleden toont aan dat de Georgische overheid in het verleden wel degelijk durfde en concreet kon optreden tegen uw man, en er zijn geen indicaties dat dit in de toekomst niet meer het geval zou kunnen zijn. U was zelf ook op de hoogte van het gerechtelijke verleden van uw man en wist dat de autoriteiten actie tegen hem durfden opnemen (CGVS p.13-14).

Uw advocaat verwees in zijn opmerkingen naar uw psychologische kwetsbaarheid en u legde ook twee psychologische verslagen neer over uw eigen situatie, d.d. 17 maart 2021 en 22 november 2021 (zie stuk 2). In deze verslagen staat genoteerd dat u driewekelijks op consultatie komt bij een neuro-psychologe en dat u verschillende depressieve symptomen hebt die gekaderd kunnen worden binnen PTSS. Zo kampt u onder meer met angsten, slaapstoornissen, psychosomatische klachten en apathie. Uit de psychologische verslagen komt evenwel nergens naar voren dat u bij een terugkeer naar Georgië niet in staat zou zijn om op zoek te gaan naar middelen ter bescherming van uzelf en uw kinderen. Zo blijkt uit het verslag dat u weliswaar depressieve klachten hebt maar dat er geen suïcidale gedachten aanwezig zijn, en dat er in uw hoofde geen sprake is van zelfverwaarlozing of een persoonlijkheidsstoornis. U doet mee aan sommige activiteiten in het opvangcentrum en bent in januari 2020 gestart met Nederlandse lessen. Voorts zorgt u in België mee voor geschikte begeleiding voor uw zoon door hem intensief psychologisch te laten opvolgen (zie stuk 1), hem op een wachtlijst voor psychiatrische hulp te laten plaatsen, en door gezinsbegeleiding te nemen (zie stuk 2). In het psychologisch rapport over uw zoon staat genoteerd dat u zelf vragende partij bent hoe u best met het gedrag van Giorgi kan omgaan, en dat u een zeer betrokken moeder bent (zie stuk 1). Hieruit blijkt dan ook dat u wel degelijk in staat bent actief op zoek te gaan naar gepaste hulp voor uzelf en uw kinderen.

Naast de psychologische attesten over uw situatie legde u twee psychologische verslagen neer over uw zoontje Giorgi, d.d. 21 december 2020 en 20 november 2021, waarin verslag wordt geleverd over zijn psychologische opvolging in de loop van de afgelopen twee jaar. De psychologe stelt vast dat Giorgi in zijn eerste levensjaren traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt die een grote impact hebben gehad op zijn ontwikkeling. Het stresssysteem van Giorgi is overgevoelig geworden waardoor hij aandachtsproblemen kent en snel agressief wordt, wat resulteert in woedebuien en conflicten. U legde ook een verslag van het CLB neer over de ontwikkeling van Giorgi op school in België, d.d. 29 april 2021. Uit dit verslag komt naar voren dat Giorgi wegens zijn psychologische situatie bijzondere onderwijsnoden heeft. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de psychologische moeilijkheden die u en uw kinderen, met name uw zoontje Giorgi, ervaren hebben wegens het huiselijk geweld, mag van u niettemin verwacht kan worden dat u zich bij terugkeer naar Georgië informeert over het bestaan van nationale beschermingsmogelijkheden voor personen in uw situatie en dat u hier beroep op doet om uzelf en uw kinderen te behoeden voor verdere problemen met uw echtgenoot.

Daarnaast dient er gewezen te worden op uw familiale netwerk dat u kan bijstaan om bescherming te zoeken. Zo vertelde u dat uw vader in Tbilisi woont en dat u met hem een zeer goede band hebt. Er was een periode waarin u minder contact had met uw vader omdat hij het niet eens was met uw relatie met Irakli gezien deze een crimineel verleden had. Echter, toen uw man in 2015 in de gevangenis zat en u zwanger was van uw tweede kind, steunde uw vader u in uw situatie en sindsdien kon u op hem rekenen. Uw vader is invalide maar kan financieel rondkomen dankzij zijn pensioen en omdat uw broer hem helpt (CGVS p.5-6). Voorts verklaarde u dat u een zeer goede relatie hebt met uw broer die in uw geboortedorp Samtredia woont. U zag uw broer slechts twee keer per jaar maar uit uw verklaringen blijkt dat u daarnaast ook regelmatig contact met hem had. Zo had u bijvoorbeeld de avond voor uw persoonlijke onderhoud telefonisch contact met hem (CGVS p.6-7). Uw broer was degene die uw reis naar Duitsland praktisch

mee georganiseerd had en de vliegtickets voor u gekocht had (CGVS p.11). Ook met uw zus, die eveneens in Samtredia woont, hebt u een goede relatie. Zo had u de ochtend voor uw persoonlijke onderhoud nog telefonisch contact met uw zus (CGVS p.7-8). Voorts had u een tante in Tbilisi die u ongeveer maandelijks zag en met wie u een goed contact had (CGVS p.8). Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat uw nicht degene was die u overtuigde om bij uw man weg te gaan toen ze van nabij ervaarde hoe uw man omging met uw kinderen (CGVS p.12), waaruit blijkt dat ook zij begaan was met uw veiligheidssituatie en die van uw kinderen. Uit het geheel van deze vaststellingen kan aldus redelijkerwijze aangenomen worden dat u bij terugkeer naar Georgië kan terugvallen op een familiaal netwerk.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u naast de hierboven besproken psychologische verslagen ook een kopie neer van uw Georgische huwelijksakte, d.d. 17 januari 2022, en een kopie van de geboorteakte van Giorgi. Deze stukken staven uw huwelijk met Irakli en de identiteit van uw zontje. Deze elementen worden op zich niet betwist door het CGVS. De neergelegde stukken doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielmotieven.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van:

- “- artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/1, §1 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoekster benadrukt vooreerst dat de door haar aangevoerde feiten van huiselijk geweld en bedreiging niet worden betwist.

Vervolgens geeft verzoekster aan een kwetsbaar profiel te vertonen en voert zij aan:

“De verzoekster heeft een kwetsbaar profiel omwille van haar psychologische problemen. Zij wordt sinds 20.01.2020 opgevolgd voor PTSS. De verzoekster heeft hierover verschillende verslagen voorgelegd.

Uit het verslag van klinisch psychologe Ellen S. (...) van 17.03.2021 blijkt onder andere het volgende:

(...)

Uit het attest van klinisch psychologe Ellen D.S. (...) van 22.11.2021 blijkt dat situatie van de verzoekster niet is verbeterd en dat zij nog steeds onvoldoende copingvaardigheden bezit om met haar PTSS om te gaan. Het blijft nog steeds zeer moeilijk voor de verzoekster om haar traumatisch verleden te verwerken (zie stuk 3).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekster haar vrije relaas al huilend en in zeer emotionele staat heeft afgelegd (CGVS I p. 11-12). De verzoekster werd duidelijk opnieuw geconfronteerd met haar traumatische ervaringen omwille van het huishoudelijk geweld van haar man naar haar en haar zoon Giorgi toe.

Verzoekster zoon, Giorgi, op heden 8 jaar, krijgt ook psychologische bijstand zodat hij kan leren omgaan met zijn traumatische jeugd en het complex trauma dat hij heeft meegemaakt.

Uit het psychologisch verslag van klinisch psychologe Mieke G. (...) van 21.12.2020 blijkt het volgende:

(...)

Uit een navolgend psychologisch verslag van klinisch psychologe Mieke G. (...) van 20.11.2021 blijkt het volgende:

(....)

Uit de verschillende verslagen komt duidelijk naar voor dat Giorgi, omwille van het huishoudelijk geweld van zijn vader, een traumatische jeugd heeft meegemaakt, waardoor hij op heden ook kampt met PTSS die zijn ontwikkeling aanzienlijk hypothekeert.

Na twee jaar van intensieve begeleiding is er een verbetering merkbaar, maar in een nieuwe, onveilige omgeving zal vooruitgang teniet worden gedaan.

Uit het verslag van het CLB blijkt dat Giorgi nood heeft aan bijzonder onderwijs type 3 (zie stuk 6). Dit vormt nogmaals de bevestiging dat zijn ontwikkeling verstoord is.

Het kwetsbaar profiel van de verzoekster zorgt er niet alleen voor dat er sprake is van bijzonder procedurele noden maar heeft vooral een impact op haar weerbaarheid en copingvaardigheden die ervoor zorgen dat zij niet in staat is om de nodige stappen te zetten in Georgië in haar zoektocht naar bescherming tegen het huiselijk geweld dat zij heeft ondergaan."

Verzoekster gaat verder in op de beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst. Vooreerst doet zij in dit kader gelden dat er in de praktijk onvoldoende bescherming is. Dienaangaande voert zij aan:

"In de bestreden beslissing wordt een theoretische uiteenzetting gegeven met betrekking tot het feit dat er in Georgië een goed uitgebouwd rechtssysteem is en dat de Georgische autoriteiten maatregelen hebben getroffen om te reageren bij huiselijk geweld. Er zouden verschillende wetgevende initiatieven zijn en de beschermingsopties bij huishoudelijk geweld zouden meer en meer bij de bevolking gekend zijn.

Het CGVS heeft in de bestreden beslissing moeite met het weerleggen van de objectieve, beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat deze maatregelen in de praktijk niet werken:

(...)

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er in de praktijk vluchthuizen zijn met een zeer beperkt aantal plaatsen in minder dan de helft van de regio's van Georgië.

De bestreden beslissing stelt ook dat:

(...)

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de ondersteuning van vrouwen die een vluchthuis verlaten hebben problematisch is en dat er geen coördinatie is tussen die diensten die slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld detecteren. Contactverboden die door de rechtbank bevolen worden, blijken in de praktijk niet gehandhaafd of gecontroleerd. Invloedrijke personen worden niet in dezelfde mate vervolgt of opgevolgd.

De bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld lijkt op papier op punt te staan, maar blijkt in de praktijk amper effectief te zijn

(...)

Het is onbegrijpelijk dat het CGVS stelt dat er sprake zou zijn van een effectieve bescherming.

In de COI Focus "Georgië algemene situatie" van 24.02.2022 worden de hierboven opgesomde tekortkoming bevestigd.

Na de invoering van gespecialiseerde openbare aanklagers voor zaken van huiselijk geweld ten aanzien van vrouwen, blijkt dat er in 2020 nog steeds veel te weinig gespecialiseerde aanklagers zijn, waardoor het een uitdaging blijkt om een doeltreffend onderzoek te voeren en de daders daadwerkelijk te vervolgen. Op het terrein blijkt dan weer dat agenten de gespecialiseerde vragenlijst onzorgvuldig invullen waardoor het moeilijk is om vast te stellen dat er verzwarende omstandigheden zijn omwille van gender en slachtoffers bijgevolg niet de nodige bescherming krijgen:

(...)

De opgelegde contactverboden worden, zoals het CGVS zelf in de beslissing ook aanhaalt, onvoldoende opgevolgd door de ordehandhavers (COI Focus p. 44).

De capaciteit van vluchthuizen is beperkt en ze zijn in minder dan de helft van de regio's van Georgië voorhanden. Daarnaast is het brede publiek niet op de hoogte van het bestaan ervan:

(...)

Het blijft in Georgië een grote uitdaging om slachtoffers van huiselijk geweld met mentale problemen te begeleiden en de begeleiding na het verlaten van het vluchthuis is ronduit problematisch:

(...)

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat er selectief wordt opgestreden en dat personen met macht of veel aanzien nauwelijks vervolgd worden. Er is zelfs sprake van gevallen waarin de politie geweld negeert of toedekt:

(...)

Uit het bovenstaande blijkt dat de bescherming voor slachtoffers van huishoudelijk geweld eerder theoretisch is en da ter in de praktijk ernstige tekortkomingen zijn.

Het onderzoek naar de vrees op vervolging bij terugkeer in het individueel geval van de verzoekster moet omzichtig en zorgvuldig gebeuren."

Voorts betoogt verzoekster dat er in haar individueel geval geen bescherming is. Zij voert aan:

"Het CGVS ontkent niet dat de verzoekster en haar kinderen in het verleden al slachtoffer zijn geweest van ernstig huiselijk geweld. Geweld tegen vrouwen kan beschouwd worden als een daad van vervolging of minstens een vorm van ernstige schade.

Het artikel 48/7 van de wet van 15.12.1980 stelt dat:

(...)

Er moet bijgevolg op een zorgvuldige en omzichtige wijze onderzocht worden of de verzoekster, rekening houdende met haar kwetsbaar profiel, bij terugkeer opnieuw het slachtoffer zal worden van huiselijk geweld.

De verwerende partij heeft nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren.

Bij terugkeer riskeert de verzoekster opnieuw het slachtoffer te worden van huiselijk geweld vanwege haar echtgenoot.

In de bestreden beslissing wordt erkent dat het voor slachtoffers van huishoudelijk geweld die trauma's hebben opgelopen niet evident is om de stap te zetten om bescherming te zoeken:

(...)

Toch meent het CGVS dat er van de verzoekster verwacht zou kunnen worden dat zij stappen had gezet of in de toekomst zal zetten om bescherming bij de Georgische autoriteiten te vragen.

Vooreerst blijkt uit de informatie van het CGVS zelf namelijk die COI Focus Georgië Algemene situatie van 24.02.2022 dat de bescherming voor slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië verre van effectief is.

De verzoekster verklaarde dat een contactverbod niet zou helpen en haar echtgenoot enkel bozer zou maken. De politie zou het probleem niet kunnen oplossen:

(...)

De verzoekster is van overtuigd dat haar man haar overal zou vinden ook al zou ze naar een vluchthuis gaan:

(...)

Uit de beschikbare bronnen blijkt bovendien dat de bescherming en opvolging na een verblijf in een vluchthuis problematisch is in de praktijk. Haar echtgenoot zal verzoekster vinden nadat ze het vluchthuis zou verlaten.

Uit het feit dat de echtgenoot van de verzoekster in het verleden al meermaals veroordeeld werd, kan niet afgeleid worden dat de autoriteiten effectief zouden optreden in het kader van huiselijk geweld. De verzoekster verklaarde immers dat hij veroordeeld werd voor slagen en verwonding en voor diefstal. Tijdens hun relatie werd hij veroordeeld voor hooliganisme:

(...)

De echtgenoot van de verzoekster is nooit veroordeeld geweest voor huiselijk geweld. Het CGVS trekt deze verklaring niet in twijfel. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Georgische in de praktijk te weinig optreedt in geval van huiselijk geweld ten aanzien van vrouwen. Er is bijgevolg geen enkele garantie dat de politie of het gerecht effectief zullen optreden in het geval dat de verzoekster een klacht zou neerleggen.

Daarnaast is het duidelijk dat het CGVS geen rekening houdt met het kwetsbaar profiel van de verzoekster en haar kinderen.

De verzoekster en haar zoon kampen met psychologische problemen (PTSS) door het ernstige huiselijk geweld dat zij hebben meegemaakt.

Het CGVS somt de klachten van de verzoekster op nl. depressieve symptomen kaderend in een PTSS zoals angsten, slaapstoornissen, psychosomatische klachten en apathie, maar stelt dat het verslag niet letterlijk zegt dat de verzoekster bij een terugkeer naar Georgië geen hulp zou kunnen zoeken.

De verzoekster wijst vooreerst op het feit dat het niet aan de psycholoog is om zich uit te spreken over de beschermingsmogelijkheden van slachtoffer van huiselijk geweld in Georgië.

Het CGVS gaat er ook aan voorbij dat beide verslagen zijn opgesteld naar meer dan een jaar intensieve psychologische begeleiding. In het land van herkomst was verzoekster dermate getraumatiseerd dat zij de stap naar hulpverlening niet durfde zetten.

Zij heeft meermaals verklaard dat ze zeer bang is voor haar man en dat het ondernemen van stappen hem alleen bozer zou maken:

(...)

De verzoekster is op heden nog steeds getraumatiseerd en verstijfd van angst. Die wordt bevestigd door haar psychologe. Ze is niet in staat om bij terugkeer de nodige stappen te ondernemen. Ze durfde in Georgië zelfs niet naar de dokter gaan om haar verwondingen te laten verzorgen.

Zowel in het verslag van 17.03.2021 en 22.11.2021 wordt gesteld dat de verzoekster nog steeds onvoldoende copingvaardigheden heeft om met haar PTSS om te gaan (zie stukken 2 en 3):

(...)

Het feit dat de verzoekster deelneemt aan sommige activiteiten in het centrum en sinds januari 2020 gestart is met Nederlandse les, doet hier geen afbreuk aan.

Het doen van activiteiten in een veilige omgeving en het volgen van Nederlandse les is niet vergelijken met de stappen die de verzoekster in Georgië met zetten om bescherming te vragen bij de autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat de bescherming in de praktijk niet werk en veel gebreken vertoond.

De verzoekster is bijgevolg nog niet sterk en autonoom genoeg om nodige stappen bij terugkeer naar Georgië te zetten.

Volgens haar psychologe zou het zelfs "onetisch" zijn om de verzoekster en haar twee minderjarige kinderen terug te sturen naar Georgië.

Daarnaast verwijst het CGVS naar de psychologische verslagen met betrekking tot haar zoon Giorgi waaruit zou blijken dat de verzoekster op autonome wijze de nodige begeleiding en zorg voor Giorgi heeft gevonden.

Deze vaststelling is feitelijk onjuist, gelet op de inhoud van beiden verslagen. Zowel uit het verslag van 21.12.2020 en uit het verslag van 20.11.2021 blijkt dat Giorgi door het Rode Kruis Opvangcentrum Westakkers werd aangemeld omwille van gedragsmoeilijkheden en het moeilijk aansluiting vinden bij andere kinderen van het centrum (zie stukken 3 en 4).

De aanmelding is bijgevolg niet het initiatief van de verzoekster geweest. Het feit dat de verzoekster zich opstelt als een betrokken moeder betekent op zich niet dat zij in staat zou zijn om de nodige hulp te vinden in Georgië.

Het CGVS houdt geen rekening met het feit dat de verzoekster en haar kinderen bij een terugkeer naar Georgië opnieuw getraumatiseerd zullen worden omwille van de her-confrontatie met hun gewelddadig verleden.

Het CGVS houdt tenslotte ook geen rekening met de andere kwetsbaarheden van de verzoekster. Ze is een laaggeschoolde vrouw, met psychologische problemen en een ernstige medische aandoening. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster lijdt aan lymfostase en elephantiasis. Hoewel her situatie verbeterd is, na 2013 betekend dit niet dat zij geen problemen meer heeft.

Uit de beschikbare informatie in de COI Focus Georgië algemene situatie van 24.02.2022 blijkt dat vrouwen die laaggeschoold, psychologische en medische problemen hebben vaak geen toegang hebben tot beschermingsmechanismen van de overheid in het kader van huiselijk geweld.

De verzoekster is bijgevolg niet in staat om de bescherming, als deze al effectief zou blijken in de praktijk, van de Georgische autoriteiten in te roepen."

Met betrekking tot haar familiale netwerk, stelt verzoekster vervolgens:

"Het CGVS verwijst tenslotte naar het familiaal netwerk van de verzoekster en stelt dat zij haar zouden kunnen bijstaan in het zoeken naar bescherming ten aanzien van haar echtgenoot.

Het CGVS houdt geen rekening met verzoeksters verklaringen.

Zij verklaarde dat haar vader invalide was, slechts een been had en moest rondkomen van een klein pensioen en de hulp van haar broer:

(...)

De broer van de verzoekster heeft een eigen gezin met twee kinderen. Zowel hij als zijn vrouw hebben werk. De broer van verzoekster ondersteunt echter al zijn vader. Er is niet onderzocht of hij ook de verzoekster en haar twee kinderen zou kunnen steunen (CGVS I p. 6-7). Het CGVS kan hier niet zomaar vanuit gaan.

Haar zus is ook gehuwd en heeft twee kinderen met haar echtgenoot. Ze heeft geen werk in Georgië, maar gaat wel soms naar Turkije om daar geld te verdienen (CGVS I p. 7-8). Ze is bijgevolg niet permanent in Georgië aanwezig, om aan de verzoekster de nodige ondersteuning te bieden.

De verzoekster heeft enkel vermeld dat haar nicht haar overtuigde om van haar man weg te gaan. Er is in het dossier geen concrete informatie beschikbaar over de situatie van de nicht van de verzoekster en of zij in staat zou zijn om haar te ondersteunen in de zoektocht naar bescherming. Het CGVS baseert zich opnieuw op een hypothetische bewering.

Daarnaast wordt er geen rekening gehouden met het feit dat verschillende familieleden van de verzoekster door haar echtgenoot werden bedreigd. Nadat de echtgenoot van de verzoekster vernomen had dat zij niet naar Turkije maar naar Duitsland is vertrokken met de kinderen, werd hij razend bedreigde verschillende familieleden van de verzoekster.

De verzoekster verklaarde dat haar vader door haar echtgenoot werd bedreigd en geslagen. Ook haar moeder werd telefonisch bedreigd, toen zij in Turkije was. De broer van verzoekster ontving ook telefonische bedreigingen:

(...)

De bedreigingen aan de familieleden van de verzoekster worden in de bestreden beslissing niet betwist. De verzoekster verklaarde dat haar echtgenoot zodanig intimiderend was dat niemand durfde tussen te komen:

(...)

De bedreigingen van de echtgenoot van de verzoekster aan de familieleden is een belangrijke hinderpaal voor het verlenen van steun aan de verzoekster waar op geen enkele wijze rekening mee werd gehouden.”

Verzoekster besluit op grond van het voorgaande:

“De verzoekster dient erkend te worden als vluchteling gelet op het feit dat zij, omwille van haar kwetsbaar profiel, niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten tegen het geweld dat uitgaat van haar man.

Uit verschillende objectieve bronnen blijkt dat de beschermingsmechanismen voor slachtoffers van huishoudelijk geweld in Georgië in de praktijk niet werken en veel gebreken vertonen. De beschermingsmogelijkheden zijn bijgevolg eerder theoretisch.

De verzoekster werd in het verleden al slachtoffer van ernstig huiselijk geweld en zowel zij en haar kinderen zijn hierdoor getraumatiseerd. Dit alles wordt in de bestreden beslissing niet ontkend, waardoor er toepassing gemaakt moet worden van het artikel 48/7 van de wet van 15.12.1980.

Tenslotte kan de verzoekster ook niet rekenen op de steun van haar familie omdat zij hun eigen leven en gezinnen hebben en bovendien allen door de echtgenoot van de verzoekster bedreigd werden na haar vertrek naar Europa.

De verzoekster slaagt erin om het vermoeden in artikel 57/6/1, §1 van de wet van 15.12.1980 te weerleggen en toont aan dat Georgië in haar geval niet beschouwd kan worden als een veilig land van herkomst.

Zij komt in aanmerking voor de vluchtelingenstatus op grond van het artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980. Vrouwelijk en kinderen die het slachtoffers van huiselijk geweld zijn met een ernstig psychologisch trauma tot gevolg vormen een bepaalde sociale groep.

Minstens zal de verzoekster, omwille van haar profiel en het geweld dat zij meemaakte, opnieuw blootgesteld worden aan ernstige schade in de zin van het artikel 48/4 § 2 b) van de wet van 15.12.1980. Uiterst onderschikt moet de bestreden beslissing vernietigd en teruggestuurd naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om “verzoekster te erkennen als vluchteling, onderschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst onderschikt de bestreden beslissing te vernietigen”.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“2. Psychologisch verslag klinisch psychologe Ellen S. (...) d.d. 17.03.2021;

3. Psychologisch verslag klinisch psychologe Ellen S. (...) d.d. 22.11.2021;

4. Verslag klinisch psychologe Mieke G. (...) d.d. 21.12.2020;

5. Verslag klinisch psychologe Mieke G. (...) d.d. 20.11.2021;

6. Verslag CLB”.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekster legt ter terechtzitting middels een aanvullende nota een psychologisch attest neer van kinderpsychiater Dr. Miet S. van 20 juni 2022 waarin de psychische toestand van haar zoon G. nogmaals wordt toegelicht.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoekster internationale bescherming behoeft integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht haar verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uw advocaat haalde aan dat u een kwetsbaar profiel heeft en dat u sinds 20 januari 2020 door een psycholoog opgevolgd wordt wegens symptomen van PTSS. De symptomen zijn angst, slaapstoornissen, apathie, en ook verschillende depressieve symptomen. Hij stelde dat u erg zenuwachtig was voor uw persoonlijke onderhoud en de nacht ervoor amper geslapen had en dat u op de dag van uw persoonlijke onderhoud al vroeg aanwezig was. U moest evenwel wegens laattijdigheid van de tolk twee uur wachten alvorens uw persoonlijke onderhoud kon starten, wat volgens uw advocaat onvermijdelijk een impact heeft gehad op uw verklaringen en het ophalen van herinneringen heeft bemoeilijk (zie e-mail advocaat d.d. 1 februari 2022, stuk 5). Nochtans maken de psychologische verslagen die u neerlegde en waarin sprake is van PTSS in uw hoofde geen gewag van eventuele geheugen- of concentratieproblemen. De verklaringen die u zowel bij de DVZ als het CGVS heeft afgelegd, indiceren bovendien dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Ondanks dat u inderdaad twee uren gewacht hebt voor de aanvang van uw persoonlijke onderhoud vertelde u bijvoorbeeld vlot over uw familie (CGVS p.3-9) en uw activiteiten in Georgië (CGVS p.9), de evolutie van uw medische situatie (CGVS p.10), de ontwikkeling van uw relatie met Irakli en het huiselijke geweld dat hij pleegde (CGVS p.12-15), waarbij u de zaken chronologisch uiteenzette met vermelding van doorleefde details, plaats- en persoonsnamen en data. Er blijkt aldus nergens dat er zich tijdens de gevoerde gesprekken problemen in die zin zouden hebben voorgedaan die het voor u moeilijk of onmogelijk maakten om uw motieven uiteen te zetten. Bovendien dient opgemerkt dat u, op de vraag of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud af te leggen, bevestigend antwoordde (CGVS p.3). Ook had u bij DVZ verklaard dat uw psychologische problemen geen impact zouden hebben op het interview (zie document DVZ Beoordeling bijzondere procedurele noden).

Om desondanks op passende wijze tegemoet te komen aan eventuele kwetsbaarheden in uw hoofde werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Zij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg opnieuw te verwijzen naar haar aangevoerde psychische problemen, andermaal te verwijzen naar en te citeren uit de twee attesten die zij reeds eerder neerlegde ter staving van deze problemen en op te merken dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft gehuild. Hiermee doet verzoekster aan de voormelde motieven op generlei wijze afbreuk. In de voormelde passage in de bestreden beslissing wordt genoegzaam ingegaan op, terdege rekening gehouden met en uitgebreid gemotiveerd omtrent de door verzoekster aangevoerde psychische problemen en de attesten die zij ter staving van deze problemen neerlegde. Verzoekster voert ter weerlegging van de concrete, pertinente en terechte vaststellingen die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Aldus toont verzoekster niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe eventuele steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op

de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

In zoverre verzoekster daarnaast laat uitschijnen en in zoverre in de neergelegde stukken (zoals bij het verzoekschrift gevoegd, zoals deze ook reeds waren opgenomen in het administratief dossier en zoals gevoegd bij de aanvullende nota) wordt aangegeven dat het omwille van voormelde psychische problemen in hoofde van verzoekster, verzoeksters overige medische problemen en/of de psychische problematiek van verzoeksters zoon niet aangewezen zou zijn om verzoekster en haar twee kinderen terug te sturen naar Georgië, kan, temeer daar uit zowel het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing als de uiteenzetting van de feiten in het verzoekschrift blijkt dat verzoekster in het verleden, wanneer zij daaraan nood had en daarop beroep deed, klaarblijkelijk de nodige toegang had tot de nodige gezondheidszorg in Georgië, bijkomend worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoonde of aannemelijk maakt dat deze problemen in haren hoofde en/of in hoofde van haar zoon of haar kinderen op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou(den) riskeren. Evenmin reikt zij enig begin van bewijs aan waaruit kan worden afgeleid dat dergelijke vervolging of een eventueel gebrek aan behandeling enig verband zou vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden of zou kunnen lijden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

4.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake haar voorgehouden procedurele noden, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

(...)

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

4.5. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het huiselijk geweld waarvan zij slachtoffer zou zijn geweest en de bedreigingen die haar echtgenoot zou hebben geuit ten overstaan van haar familie.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“U vertelde over het huiselijke geweld dat u en uw kinderen hebben ondergaan door uw echtgenoot en waarvoor u besloot Georgië samen met uw kinderen te ontvluchten (CGVS p.12-15). U stelde evenwel ook dat u nooit klacht hebt ingediend tegen uw man en dat u zich hierover ook nooit geïnformeerd heeft. Er is nooit politie tussengekomen en u wilde ook zelf de politie niet oproepen bij deze geweldsfeiten. Voorts hebt u nooit hulp ingeroepen van organisaties die vrouwen die lijden onder huiselijk geweld zouden

kunnen bijstaan en hebt u ook geen weet van het bestaan van dergelijke ngo's. U hebt nooit geïnformeerd naar shelters of opvangtehuizen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Evenmin hebt u geïnformeerd naar het bestaan van een telefonische hulplijn voor personen in uw situatie. Ter verklaring voor uw stilzitten hieromtrent haalde u aan dat bescherming zoeken toch geen zin had en dat het de situatie enkel en alleen zou verergeren. Uw man zou nog bozer worden, hij zou zich richten op uw kinderen omdat hij wist dat dit voor u het pijnlijkste was, en hij was helemaal niet bang om opnieuw in de gevangenis te belanden (CGVS p.15).

Echter, uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

Officiële statistieken tonen verder aan dat huiselijk geweld in Georgië jaar na jaar een van de meest geregistreerde misdrijven is en voornamelijk laaggeschoolde vrouwen (zonder of met een laag inkomen) treft. Sinds 2018 hebben de Georgische autoriteiten verschillende maatregelen getroffen om beter te reageren op situaties van (huiselijk) geweld tegen vrouwen. Zo bestaat er een mensenrechtendepartement in het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken. De voornaamste doelstelling van dit departement is garanderen dat (onder meer) het onderzoek in situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen efficiënt verloopt. Verder zijn gespecialiseerde openbare aanklagers verantwoordelijk voor feiten van (huiselijk) geweld tegen vrouwen af te handelen en bestaat er sinds september 2018 een vragenlijst voor politieagenten om het risico te kunnen inschatten in dergelijke situaties. De wet voorziet voorts in tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Die maatregelen omvatten opvang voor slachtoffers en een contactverbod voor daders. In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Daarnaast zijn er opvangtehuizen met een (weliswaar beperkt) aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vier van de tien regio's in Georgië.

In juni 2019 keurde het parlement wijzigingen goed voor de wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. De wet moedigt een preventieve aanpak aan om het gedrag van geweldplegers te corrigeren en recidivisme te beperken. Steeds meer mensen dienen klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld. Het verhoogde aantal maatregelen om slachtoffers te beschermen, alsook het feit dat er meer bekendheid is rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld, draagt hiertoe bij. Volgens ngo's gingen ordehandhavers en procureurs in Tbilisi in 2018-2019 professioneler om met zaken van huiselijk geweld. In deze periode zaten veel meer daders in voorlopige hechtenis in vergelijking met de jaren daarvoor.

Tijdens de coronapandemie stijgt het aantal incidenten van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen aanzienlijk. De autoriteiten ontwikkelden een applicatie om huiselijk geweld en gendergerelateerd geweld te bestrijden tijdens de coronacrisis en informeerden de bevolking hierover via een sms in het Georgisch, Azerbeidzjaans en het Armeens.

Niettegenstaande de ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld nadat zij een vluchthuis hebben verlaten problematisch is, er nood is aan meer coördinatie tussen verschillende actoren die slachtoffers van geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden, inbreuken op een contactverbod nog onvoldoende worden opgevolgd en er sprake is van een selectieve aanpak van de wanneer de geweldplegers invloedrijke personen zijn, kan er evenwel niet gesteld worden dat bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in het algemeen niet voorhanden zou zijn. Verzoekster dient dan ook aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat zij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van haar nationale autoriteiten of dat dergelijke bescherming niet voorhanden is."

Verzoekster slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Zij beperkt zich er immers toe enkele passages uit de door verweerder gehanteerde landenformatie te citeren en te belichten en op grond hiervan de gevolgtrekkingen die in de bestreden motivering en op basis van deze informatie worden gedaan tegen te spreken. Hiermee ontcracht verzoekster de voormelde motieven niet. Dat zich in Georgië nog een aantal uitdagingen voordoen en dat aldaar nog enkele verbeteringen mogelijk en nodig zijn op het vlak van de bestrijding van huiselijk geweld en de bescherming van de slachtoffers van zulk geweld, betreft namelijk een gegeven waarmee zowel in de voormelde motieven als de informatie waarop deze motieven schragen uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden. Dit gegeven doet geenszins afbreuk aan de vaststelling dat de Georgische autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet om huiselijk geweld tegen te gaan en om de nodige

bescherming te bieden en dat er geenszins gesteld kan worden dat bescherming van en voor slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië in het algemeen niet voorhanden zou zijn.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekster (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster er gelet op haar persoonlijke profiel en haar individuele omstandigheden hoegenaamd niet in slaagt om aannemelijk te maken of aan te tonen dat zij niet op zelfstandige wijze beroep zou kunnen doen op de beschermingsmogelijkheden die voorhanden zijn in haar land van herkomst. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Er dient echter opgemerkt te worden dat u geen enkele stap hebt ondernomen om bescherming te verkrijgen. Het CGVS erkent dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld, die kunnen kampen met trauma’s omwille van het fysiek en/of emotioneel geweld dat ze hebben ondergaan, niet evident kan zijn om de stap te zetten om bescherming te zoeken. Omwille van de specifieke omstandigheden in uw hoofde kan er echter van u worden verwacht dat u stappen zou hebben ondernomen, en in de toekomst kan ondernemen, om in Georgië bescherming te krijgen. U kan bovendien niet aannemelijk maken waarom de Georgische autoriteiten in uw situatie onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen. In die zin dient er gewezen te worden op uw verklaring dat uw man in het verleden reeds meermaals veroordeeld werd voor misdrijven van allerlei aard zoals hooliganisme, diefstal en slagen en verwondingen. Hij werd vijf keer veroordeeld waarbij hij vier keer een gevangenisstraf opgelegd kreeg. Hij zou doorheen zijn levensloop zo’n zeventien jaar in de cel doorgebracht hebben en zat ook tijdens jullie relatie van 2014 tot 2016 een celstraf uit waarbij hij uiteindelijk wegens amnestie vervroegd vrijkwam (CGVS p.13-14). Hieruit blijkt dan ook dat uw man geen onbekende was voor het gerecht en dat het Georgische politionele en gerechtelijke apparaat er niet voor terugdeinsde om uw man aan te klagen, aan onderzoek te onderwerpen en effectief te bestraffen. Zijn gerechtelijke verleden toont aan dat de Georgische overheid in het verleden wel degelijk durfde en concreet kon optreden tegen uw man, en er zijn geen indicaties dat dit in de toekomst niet meer het geval zou kunnen zijn. U was zelf ook op de hoogte van het gerechtelijke verleden van uw man en wist dat de autoriteiten actie tegen hem durfden opnemen (CGVS p.13-14).

Uw advocaat verwees in zijn opmerkingen naar uw psychologische kwetsbaarheid en u legde ook twee psychologische verslagen neer over uw eigen situatie, d.d. 17 maart 2021 en 22 november 2021 (zie stuk 2). In deze verslagen staat genoteerd dat u driewekelijks op consultatie komt bij een neuro-psychologe en dat u verschillende depressieve symptomen hebt die gekaderd kunnen worden binnen PTSS. Zo kampt u onder meer met angsten, slaapstoornissen, psychosomatische klachten en apathie. Uit de psychologische verslagen komt evenwel nergens naar voren dat u bij een terugkeer naar Georgië niet in staat zou zijn om op zoek te gaan naar middelen ter bescherming van uzelf en uw kinderen. Zo blijkt uit het verslag dat u weliswaar depressieve klachten hebt maar dat er geen suïcidale gedachten aanwezig zijn, en dat er in uw hoofde geen sprake is van zelfverwaarlozing of een persoonlijkheidsstoornis. U doet mee aan sommige activiteiten in het opvangcentrum en bent in januari 2020 gestart met Nederlandse lessen. Voorts zorgt u in België mee voor geschikte begeleiding voor uw zoon door hem intensief psychologisch te laten opvolgen (zie stuk 1), hem op een wachtlijst voor psychiatrische hulp te laten

plaatsen, en door gezinsbegeleiding te nemen (zie stuk 2). In het psychologisch rapport over uw zoon staat genoteerd dat u zelf vragende partij bent hoe u best met het gedrag van Giorgi kan omgaan, en dat u een zeer betrokken moeder bent (zie stuk 1). Hieruit blijkt dan ook dat u wel degelijk in staat bent actief op zoek te gaan naar gepaste hulp voor uzelf en uw kinderen.

Naast de psychologische attesten over uw situatie legde u twee psychologische verslagen neer over uw zoontje Giorgi, d.d. 21 december 2020 en 20 november 2021, waarin verslag wordt geleverd over zijn psychologische opvolging in de loop van de afgelopen twee jaar. De psychologe stelt vast dat Giorgi in zijn eerste levensjaren traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt die een grote impact hebben gehad op zijn ontwikkeling. Het stresssysteem van Giorgi is overgevoelig geworden waardoor hij aandachtsproblemen kent en snel agressief wordt, wat resulteert in woedebuien en conflicten. U legde ook een verslag van het CLB neer over de ontwikkeling van Giorgi op school in België, d.d. 29 april 2021. Uit dit verslag komt naar voren dat Giorgi wegens zijn psychologische situatie bijzondere onderwijsnoden heeft. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de psychologische moeilijkheden die u en uw kinderen, met name uw zoontje Giorgi, ervaren hebben wegens het huiselijk geweld, mag van u niettemin verwacht kan worden dat u zich bij terugkeer naar Georgië informeert over het bestaan van nationale beschermingsmogelijkheden voor personen in uw situatie en dat u hier beroep op doet om uzelf en uw kinderen te behoeden voor verdere problemen met uw echtgenoot.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door opnieuw boudweg te poneren dat een poging tot contactverbod en een beroep op de politie toch niet zouden helpen en de zaak erger zouden maken, doet verzoekster aan de voormelde motieven namelijk geenszins afbreuk. Dit betreft immers een blote, ongefundeerde en louter hypothetische bewering nu verzoekster blijkens haar hoger aangehaalde verklaringen nooit enige poging deed teneinde bescherming te verkrijgen, nu zij noch de autoriteiten, noch enige andere organisatie inschakelde en nu zij zich niet eens informeerde omtrent de mogelijkheden tot bescherming. Het spreekt in dit kader voor zich dat, indien verzoekster de autoriteiten en/of andere organisaties niet in kennis stelt van haar problemen en geen pogingen onderneemt teneinde bescherming te verkrijgen, zij geen hulp zal krijgen. Zoals met reden wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, werd verzoeksters echtgenoot in het verleden daarenboven reeds meermaals veroordeeld voor misdrijven van allerlei aard, kreeg hij daarbij reeds vier keer een gevangenisstraf en zat hij in totaal al zo'n 17 jaar in de cel. Hieruit blijkt duidelijk dat hij geen onbekende was voor het Georgische gerecht, dat het Georgische politionele en gerechtelijke apparaat er niet voor terugdeinsden om haar echtgenoot aan te pakken en te bestraffen en dat de Georgische overheid in het verleden weldegelijk durfde op te treden en concreet optrad tegen haar echtgenoot. Bijgevolg zijn er, ook wanneer er rekening wordt gehouden met het gegeven dat haar echtgenoot nog niet concreet werd veroordeeld voor huiselijk geweld, geen indicaties dat de Georgische autoriteiten in de toekomst en zo verzoekster in het kader van de problemen met haar echtgenoot om bescherming zou verzoeken niet genegen zouden zijn om dergelijke bescherming te bieden en om op te treden tegen haar echtgenoot. Dat verzoekster in haar land van herkomst, zo zij daartoe wel de nodige pogingen zou ondernemen, dit eventueel met de hulp van de aldaar aanwezige organisaties en ngo's, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, kan dan ook niet worden gevolgd.

Dat verzoekster omwille van haar laaggeschoolde profiel, haar andere medische problemen en/of haar psychische problemen niet in staat zou zijn om dergelijke pogingen te ondernemen, kan verder hoegenaamd niet worden gevolgd. Dat van verzoekster weldegelijk mag worden verwacht dat zij de nodige pogingen zou ondernemen teneinde hulp, ondersteuning en bescherming te verkrijgen in haar land van herkomst, blijkt immers genoegzaam uit de stukken zoals opgenomen in het dossier en uit de door haar neergelegde documenten. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt uit deze documenten namelijk dat verzoekster, die bovendien in staat was om in Duitsland de weg te vinden naar de asielinstanties, om vanuit Duitsland met haar twee kinderen naar Nederland te reizen en aldaar opnieuw om bescherming te verzoeken en om vanuit Nederland met haar twee kinderen naar België te reizen en alhier andermaal om bescherming te verzoeken, in staat was om in België actief op zoek te gaan naar gepaste hulp, begeleiding en ondersteuning voor zowel zichzelf als haar kinderen. Dat het Rode Kruis Opvangcentrum haar zoon aanmeldde voor psychologische hulp, doet daaraan geenszins afbreuk. Verzoekster vergezelt hem immers naar diens psychologe, is daarbij vragende partij hoe ze met haar zoon best kan omgaan en wordt omschreven als zeer betrokken moeder die er alles voor over heeft om haar kinderen de beste kansen te geven. Gelet op het voorgaande, verzoende verzoekster na aankomst in Europa weldegelijk en veelvuldig de nodige zelfstandigheid, zelfredzaamheid en capaciteiten en het nodige initiatief om haar situatie aan te kaarten en haar rechten te doen gelden, zodat aangenomen kan worden dat zij ook in haar land van herkomst de nodige stappen kan zetten om zulks te doen en om zichzelf en haar kinderen op deze wijze te voorzien in de nodige hulp, bijstand, ondersteuning en bescherming vanwege de Georgische autoriteiten en/of de aldaar aanwezige organisaties en ngo's.

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster hiertoe niet zelfstandig bij machte zou zijn, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoekster in Georgië beschikt over een uitgebreid familiaal netwerk dat haar zou kunnen bijstaan in haar betrachtingen. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Daarnaast dient er gewezen te worden op uw familiale netwerk dat u kan bijstaan om bescherming te zoeken. Zo vertelde u dat uw vader in Tbilisi woont en dat u met hem een zeer goede band hebt. Er was een periode waarin u minder contact had met uw vader omdat hij het niet eens was met uw relatie met Irakli gezien deze een crimineel verleden had. Echter, toen uw man in 2015 in de gevangenis zat en u zwanger was van uw tweede kind, steunde uw vader u in uw situatie en sindsdien kon u op hem rekenen. Uw vader is invalide maar kan financieel rondkomen dankzij zijn pensioen en omdat uw broer hem helpt (CGVS p.5-6). Voorts verklaarde u dat u een zeer goede relatie hebt met uw broer die in uw geboortedorp Samtredia woont. U zag uw broer slechts twee keer per jaar maar uit uw verklaringen blijkt dat u daarnaast ook regelmatig contact met hem had. Zo had u bijvoorbeeld de avond voor uw persoonlijke onderhoud telefonisch contact met hem (CGVS p.6-7). Uw broer was degene die uw reis naar Duitsland praktisch mee georganiseerd had en de vliegtickets voor u gekocht had (CGVS p.11). Ook met uw zus, die eveneens in Samtredia woont, hebt u een goede relatie. Zo had u de ochtend voor uw persoonlijke onderhoud nog telefonisch contact met uw zus (CGVS p.7-8). Voorts had u een tante in Tbilisi die u ongeveer maandelijks zag en met wie u een goed contact had (CGVS p.8). Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat uw nicht degene was die u overtuigde om bij uw man weg te gaan toen ze van nabij ervaarde hoe uw man omging met uw kinderen (CGVS p.12), waaruit blijkt dat ook zij begaan was met uw veiligheidssituatie en die van uw kinderen. Uit het geheel van deze vaststellingen kan aldus redelijkerwijze aangenomen worden dat u bij terugkeer naar Georgië kan terugvallen op een familiaal netwerk.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoekster zelf in het verleden werkte in Georgië. Bijgevolg kan worden aangenomen dat zij bij eventuele hulp en ondersteuning, bijvoorbeeld door het bieden van onderdak, door financiële bijstand en/of door het bijstaan in haar betrachtingen om bescherming te verkrijgen door haar familie, ook zelf haar steentje kan bijdragen. Dat haar vader kan rondkomen omdat deze naast diens pensioen nog deels financieel gedragen wordt door haar broer, betreft verder een gegeven dat in de voormelde motieven uitdrukkelijk in rekening wordt gebracht. Dit staat er geenszins aan in de weg dat aangenomen kan worden dat haar vader haar onderdak zou kunnen bieden, haar net zoals hij in het verleden deed mede zou kunnen ondersteunen en haar zou kunnen bijstaan in haar betrachtingen om hulp, bijstand en bescherming te verkrijgen. Voorts geeft verzoekster zelf aan dat haar broer en diens vrouw allebei werken en toont zij op generlei wijze aan dat of waarom deze financieel niet bij machte zouden zijn om haar en haar kinderen te ondersteunen. Dat haar broer willig en bij machte is om haar te ondersteunen, kan bovendien worden afgeleid uit het gegeven dat deze haar reis naar Duitsland regelde en bekostigde. Daarnaast heeft verzoekster in Georgië nog een zus en schoonbroer. Haar zus gaat daarbij, zoals verzoekster zelf aangeeft, naar Turkije om geld te verdienen. Haar schoonbroer heeft een business als zelfstandige. Ook haar zus en haar schoonbroer kunnen haar dus ondersteunen en de nodige bijstand verstrekken. Verzoekster toont evenmin aan de hand van enig concreet element of gegeven aan dat of waarom haar niet haar niet zou kunnen of willen bijstaan.

Dat haar echtgenoot verschillende van haar familieleden zou hebben bedreigd en dat zij daardoor niet zouden durven tussenkomen, kan in het licht van het voorgaande ook geheel niet worden gevolgd. Deze beweerde schrik weerhield verzoeksters familieleden er in het verleden namelijk duidelijk niet van om haar kant te kiezen, om tegen haar echtgenoot in te gaan en om haar te helpen. Zo liet haar vader duidelijk diens ongenoegen blijken omtrent verzoeksters relatie met haar echtgenoot en bood deze haar de nodige steun, overhaalde haar niet haar om bij haar echtgenoot weg te gaan en regelde haar broer haar vertrek uit haar land van herkomst. Deze elementen zouden bovendien net tot het conflict tussen haar echtgenoot en haar familie en de bedreigingen hebben geleid. Ook in dit kader kan gelet op de beschikbare landeninformatie, zoals reeds hoger aangehaald, daarenboven worden opgemerkt dat verzoekster en haar familieleden in Georgië beschikken over de nodige beschermingsmogelijkheden tegen de echtgenoot van verzoekster.

De benevens de reeds hoger besproken stukken door verzoekster neerlegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekster geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te

beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.7. Gelet op het voorgaande, kan evenmin worden aangenomen dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden.

Overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet vormt het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Zoals genoegzaam blijkt uit de reeds hoger gedane vaststellingen, omtrent de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hoofde van verzoekster en in haar land van herkomst, zijn er *in casu* goede redenen voorhanden om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade die verzoekster in het verleden onderging zich bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw zal voordoen.

4.8. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT